

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Maria Laarman
Titel: Zonnestraaltjes
Druk: 1
48 blz.

Een eenvoudig verhaal van een kreupel jongetje, Arie geheeten, dat met zijne moeder eenzaam woont op de heide. Alice, de dochter van den predikant Middendam, wordt het zonnestraaltje, dat valt op zijn donker pad, als zij bij eene opkomende regenbui in zijne hut komt schuilen. Zij maakt hem bekend met den eenigen Zaligmaker van zondaren, van wien de ongelukkige knaap nog nooit heeft gehoord. Arie wordt met zijne moeder in het huis van den predikant opgenomen, waar hij door zorgvuldige behandeling genezing vindt en bij toeneming blijkt geeft, dat hij een schaap van den Goeden Herder geworden is. Spoedig openbaart hij nu de keuze, om zelf een zonnestraaltje te worden in den duisteren nacht der Heidenwereld. Deze vertelling is in kinderlijken vorm geschreven. De Schrijfster vindt gelegenheid, het Kerstverhaal er in te vlechten, en weet vrij goed den toon te treffen, die de jeugd zal boeien. Hier en daar lijdt het verhaal aan al te weeke weemoedigheid (blz. 9 en 12) en onnatuurlijkheid (blz. 21 en 27). Hoewel taal en stijl vrij goed verzorgd zijn, ontbreken toch de vlekjes niet : wij stuiten op neergeveld voor neergevlid (blz. 3) : dennenboom voor denneboom (blz. 8) ; op de pastorie voor in de pastorie (blz. 22) ; de anderen morgen, aan de meester (blz. 33). De plaatjes zijn alleszins natuurlijk en daarbij keurig uitgevoerd. Jammer, dat een werkje met zooveel goeds als dit, zoo oppervlakkig is, waar het den weg der verlossing geldt. De Schrijfster staat klaarblijkelijk op het standpunt der algemeene verzoening. Reeds bij de eerste ontmoeting van Alice met den knaap heet het (blz. 12), dat ook voor hem de Heiland geboren is, en op blz. 23 zegt de dominée tot zijne moeder, die nog gansch onkundig is aangaande den weg der verlossing : "Hij is ook voor u gestorven". Ook wat de predikant op de Kerstfeestviering, waar de Kerstboom niet ontbreekt, doet hooren, is van denzelfden geest doortrokken. Dit maakt het boekje voor onze Zondagsscholen inderdaad minder aanbevelenswaardig. Van Christus' borgtochtelijk lijden en van het geloof als het eenige middel, om er deel aan te krijgen, wordt nagenoeg geheel gezwegen. En toch heeft de hoofdgedachte iets ongemeen pakkends : nl. dat het heerlijk is en ook onze roeping uitmaakt, om een zonnestraaltje voor anderen te zijn. De opwekking tot naastenliefde, die geheel het boekje doorzuurt, doet weldadig aan. "Zonnestraaltjes", deze gedachte doet ongetwijfeld het jeugdig hart opengaan, gelijk de bloem hare kelk ontsluit voor de zon. Waar de Schrijfster laat uitkomen, dat bij het brengen van de boodschap des heils, de daden der liefde zoovele zonnestralen zijn, die medewerken om het gestrooide zaad tot vruchtbaarheid te brengen, moeten wij erkennen, dat zij er in geslaagd is, eene aangrijpende gedachte op treffende wijze uit te werken. Daarom bevelen wij het aan. Doch de oppervlakkige voorstelling der geloofswaarheden is oorzaak, dat wij het niet onvoorwaardelijk, maar slechts onder voorbehoud kunnen doen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1904
